

VSEBINA 10. št.: Naš veliki praznik se bliža — Maruška (Konec) — Zgodaj začne žgati, kar kopriča če postati (V. Jagodič) — Franček in Janez (Lasbacher Fr.) — Mladi stražarji: Naši sosede in naša obramba na Jadranu (Dr. K. C.) — Opazuj! — Književnost — Kdo je urnejši? Uganke.

Matija Čop.

Ob stoletnici smrti njegove.

(Slika na I. strani ovitka.)

6. julija letos bo sto let, ko se je ponesrečil sloveči naš »poliglot« = mnogojezični učenjak, Matija Čop. Naj v spomin temu odličnemu jezikoznancu našim Vrtčarjem podamo kratek životopis.

Rodil se je v žirovnici na Gorenjskem 26. jan. 1797. Oče mu je bil kmet in voznik, ki je poslal svojega prvega sina v šole v Ljubljano. Matija je bil vseskozi odličnjak. Hotel je postati duhovnik in bil sprejet v bogoslovno semenišče. Ko je pa sprevidel, da nima pravega poklica, se je poslovil. Usposobil se je za profesorja srednjih šol. Služboval je na Reki, v Lvovu in v Ljubljani. Končno je sprejel službo knjižničarja na licealni knjižnici v Ljubljani. Življenja nit pa mu je kmalu prestrigla nesrečna smrt: utonil je pri kopanju v Savi blizu Ljubljane.

M. Čop je bil izredno nadarjen, pa tudi vedoželjen — takorekoč volk na učenost. Tičal je neprestano v knjigah. Priučil se je tujim jezikom. Že kot dijak jih je obvladal 6. pozneje pa vsaj razumel še novih 15 jezikov. — Slovenskega slovstva sicer ni posebno obogatil: pač pa je imela »Kranjska čbelica«, ki nje vsebine niso vsi odobraval, v njem sotrudnika in zagovornika.

Pismo uredništva.

Zaključujemo letnik 1934/35. Vsem, ki so »Vrtec« gojili, podpirali z naročbo, ga širili z besedo in z nabiranjem odjemalcev, mu dopisovali, iskreni: Bog plačaj! V septembru, ob pričetku novega šolskega leta se bomo zopet pozdravili.

Da bo z naročnino in plačevanjem lažje šlo, naj skuša vsak naš dosedanji prijatelj (naročnica) že med počitnicami nekaj dinarjev shraniti. Močno bomo pa hvaležni, če pridobi vsak dosedanji »Vrtčar« vsaj še eno osebo, ki se naroči na naš mladinski vzgojni list. Le na ta način bo list izhajal brez nevarnih pretresljev; kajti odkrito povemo, da so doslej podaljševali »Vrtec« življenje z izdatno podporo le vneti in dobri mladino ljubi.

Preglavice delajo lastništvu zamudniki in pozabljivci, ki list sprejemajo, za plačilo so pa počasni in počasni; nemalo jih je, ki na to uho (plačaj!) nič ne slišijo. Naj se vsaj zdaj vzdamijo, da jih pozneje ne bo vest pekla.

Prijeten oddih vsem v mesecih juliju in avgustu.

Uredništvo in upravništvo.

Ugankarjem. Kdor je pravilno rešil vse uganke in je bilo njegovo ime med reševalci natisnjeno, naj to upravi sporoči do 10. junija obenem z rešitvijo ugank v tej številki. Izvzeti sta dve uganki, kakor smo sporočili že v 9. številki: »Carobni krog« in »Zidaj!«. Pa bi mogli izvzeti še »Česalnik« v 9. številki, dasi je samo eno ime manj znano; sestavi se pa lahko iz preostalih, označenih črk.

»Vrtec« stane za vse leto Din 15.—, s prilogo »Angelček« Din 20.—. Izdaja in tiska Jugoslovanska tiskarna r. z. z. o. z. v Ljubljani (K. Čeč). Urednik Janez Pucelj, župnik na Ježici. — Uprava »Vrtca« v Ljubljani, Kopitarjeva ulica 2 (H. Ničman), sprejema do preklica tudi dopise.